

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

Τὴν 3ῃν Φεβρουαρίου 1957 πρωτοβουλία τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ἐτελέσθη ἐν τῷ Πανεπιστημιακῷ Ναῶ τῆς Καπνικαρέας ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἔτους ἐκλιπόντος καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος Νικολάου Βλάχου. Κατ' αὐτὸ ὁ Κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς καὶ καθηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διονύσιος Ζακυθηνὸς εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τελεῖ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ εὐεργέτου αὐτῆς Νικολάου Βλάχου. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους, ἡ μορφή τοῦ προῶρος μεταστάντος συναδέλφου παραμένει ζωηρὰ μεταξὺ ἡμῶν. Συνάδελφοι καὶ μαθηταὶ μετὰ συγκινήσεως πάντοτε ἀναπολοῦν τὸν ἔξοχον ἄνδρα, πᾶσα δὲ σιγμὴ τῆς ἡμέρας παρέχει τὰς εὐκαιρίας μνημοσύνου. Διότι ὁ Νικόλαος Βλάχος, ἐκτὸς τῆς εἰλικρινοῦς πρὸς τὰ πράγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ πνεύματος διαθέσεως αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ ἐπιβλητικοῦ συγγραφικοῦ ἔργου, ἐκτὸς τῆς σπανίας διδακτικῆς ἱκανότητος, εἶχε δημιουργήσει ἐξαίρετον ἠθικὴν προσωπικότητα. Ἀπέραντος ἦτο ἡ καλωσύνη του, ἀπαράμιλλος ἡ ἀπλότης καὶ ἡ σεμνότης τοῦ βίου, ἡ εὐθύτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια. Ταπεινὸς καὶ ἀπέριττος, εὐριοσκετὴν χαρὰν μεταξὺ τῶν ταπεινῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν πλησίον, ὁ πόνος διὰ τοὺς πάσχοντας, ἡ ὀργὴ διὰ τοὺς ἀδικουμένους, ἡ πίστις πρὸς τοὺς φίλους ἦσαν ἐκ τῶν κυρίων ἰδιοτήτων τοῦ χαρακτῆρός του. Διὰ τοῦτο εἰς τὸ σημερινὸν μνημόσυνον προσήλθομεν, οὐχὶ ἵνα ἐκπληρώσωμεν συναδελφικὸν καθήκον, ἀλλ' ἵνα ἱκανοποιήσωμεν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ψυχῆς.

Ἄγαπη τὲ φίλε,

Δύνασαι νὰ ἀπολαύης ἐν εἰρήνῃ τῆς αἰδίου αἰθρίας, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Πᾶν ὅ,τι ἠγάπησας ἐν τῷ προσκαιρῷ τούτῳ καὶ μοχθηρῷ κόσμῳ τυγχάνει τῆς δεούσης μερίμνης καὶ στοργῆς. Τὰ ταπεινὰ πράγματα, τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰ βιβλία, τὰ ὅποια σὲ εἶδον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ζῶντα καὶ μοχθοῦντα, εὐρίσκονται ἤδη εἰς τοὺς πανεπιστημιακοὺς χώρους καὶ ὑπηρετιῶν διδάσκοντας καὶ διδασκομένους. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀδιαλείπτως παρίστασαι καὶ εὐλογεῖς τὰς προσπάθειάς των. Τοῦ κόπου σου τὸ προῖδον θὰ ἀποδοθῇ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ θεάρεστον ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔταξες αὐτό. Τὰ κατάλοιπα τῆς ἐπιστημονικῆς σου ἐργασίας μελε-

τῶνται διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἔκδοσιν αὐτῶν. Καὶ ἐκεῖ, μακρὰν, εἰς τὴν γενέ-
 τειραν νῆσον, ὅπου ἐξέσπασεν ἐσχάτως καὶ πάλιν ἡ ὀργὴ τῆς Φύσεως, τὰ
 ὄρητὰ μακαρίζουν τὸ ὄνομά σου. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους
 σου, τὴν μεγάλην σου οἰκογένειαν, ἔχω ἐντολὴν νὰ σοῦ εἶπω ὅτι ζῆς εἰς τὰς
 καρδίας των, ὅτι φωτίζεις καὶ οδηγεῖς τοὺς πάντας διὰ τοῦ κάλλους τῆς
 ἀρετῆς σου καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς εὐγενείας σου. Αἰωνία ἡ μνήμη
 σου θὰ εἶναι, Νικόλαε Βλάχε, πεφιλημένε καὶ ἀλησμόνητε συνάδελφε.

Δ. Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ